

ИСТИНА О ОВОСВЕТСКОМ ЖИВОТУ

حقيقة الحياة الدنيا

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:
Амра Дацић

Рецензија:
Љубица Јовановић

ترجمة:
عمرة داتسيثش

مراجعة:
يوفانوفيتس ليوبيتسا

Истина о овосветском животу

Човек је намесник (управник)

Ако човек размисли о свом положају на Земљи, схватиће да је он створење које је надвладао друга створења. Пронаћи ће да он није створио ништа од ових створења којима управља онако како жели. Напротив, својим размишљањем пронаћи ће да његове могућности, којим се служи, нису његово дело стварања. Тако, око којим гледа, рука којом ради, стопало којим се креће, уво којим учи и слуша, разум којим размишља, различити органи који воде рачуна о његовом животу, па и он сам, све то није дело његовог стварања. Човек не поседује самог себе, нити било које створење којим се користи и које је потчинио у себи. Како,

онда човек може да управља нечим што не поседује!?

Нећемо да нађемо одговор на ово питање, осим да је Створитељ човека и ових створења Узвишени Бог Који је изабрао човека да обавља функцију намесника, па му је потчинио створења и дао му је способности којима може да управља другима.

Мудрост постављања намесника (управника)

Мудрост постављања намесника јесте у томе да намесник ради оно што жели онај који влада. Тако се мудрост човековог постојања на Земљи и мудрост његовог постављања за намесника, огледа у томе да човек ради оно што жели његов Створитељ Који га је створио на Земљи и Који га је поставио за намесника. А

човекова покорност његовом Господару испољава се ибадетом (богослужењем).

Узвишени Бог је казао:

„Цинне и људе створио сам само зато да Ми ибадет (богослужење) чине, ја не тражим од њих опскрбу нити желим да Ме хране, опскрбу даје једино Аллах, Моћни и јаки!“ (Кур'ан, 51:56-58)

Испит покорности

Ако је мудрост човековог стварања ибадет (богослужење) Богу, онда овај овосветски живот није ништа друго него испит покорности. Божија мудрост захтева да овај свет буде кућа испита покорности, а онај свет кућа награде, да смрт буде прелазак из куће деловања у кућу награде.

Узвишени Бог је казао:

„Узвишен је Онај у Чијој је руци власт - Он све може! - Онај Који је дао

смрт и живот да би искушао који од вас ће боље да поступа; - Он је Силни, Онај који прашта.“ (Кур'ан, 67:1-2)

Узвишени Бог је казао:

„Све што је на Земљи Ми смо као украс њој створили да искушамо људе ко ће се од њих лепше владати, а Ми ћемо њу и голом ледином учинити.“ (Кур'ан, 18:7-8)

Узвишени Бог је казао:

„Мисле ли људи да ће бити остављени на миру ако кажу: 'Ми верујемо!' И да у искушење неће бити доведени? А Ми смо у искушење доводили оне пре њих, да би Аллах сигурно указао на оне који говоре истину и на оне који лажу.“ (Кур'ан, 29:2-3)

Божије знање јесте знање о догађајима. Узвишени Бог све зна и жели да полажемо рачун за дела која смо

уистину учинили, а чији сведоци су наш слух и вид, анђели и ова Земља која нас носи, и нико за то нема оправдање.

Испит са невољама

Стога, неопходан је испит намесника како би изашло на видело ко је покоран а ко непокоран. Први је испит искушење невољама, несрећама, страхом, глађу и другим разним врстама зла. Ако је човеково веровање јако, он ће да се стрпи код невоља и учиниће то у име Бога покушавајући да одагна зло и неправду од себе, а то ће да учини не прибегавајући насиљу, нити ће да дозволи оно што је забрањено, као што неће да забрани оно што је дозвољено. Тиме ће да изаћи на видело искреност његовог веровања. Ако је дволичњак, неће да подноси невоље нити ће да буде стрпљив и неће то да чини у име Бога, видећеш га незадовољног и

љутог због Божијег одређења, како покушава да се реши онога шта га је задесило, па макар то било чинећи и насиље. Тако ће да дође до изражаја његова дволичност и неверовање.

Узвишени Бог је казао:

„Ми ћемо вас доводити у искушење мало са страхом и гладовањем, и тиме што ћете губити имања и животе, и летине. А ти обрадуј издржљиве.“ (Кур'ан, 2:155)

Узвишени Бог је казао:

„Ми вас стављамо на кушњу и у злу и у добру.“ (Кур'ан 21:35)

Искушење добрим

Узвишени Бог је казао:

„И он (човек) је, зато што воли богатство –велики радник.“ (Кур'ан, 100:8)

Искушење добрим јаче је од искушења невољама, а искреност човековог веровања долази до изражаја једино када стања људи осцилирају између добра и зла.

Узвишени Бог је казао: **„А у овим данима Ми дајемо победу сад једнима, а сад другима.“** (Кур'ан, 3:140)

Искушење је добрим да Бог подари Своме робу оно што жели од благодати, како би видео да ли ће да се удаљи од свога Створитеља због благодати? Да ли ће да заборави свога Господара и преда се благодатима, окрећући сву своју пажњу према њима, а не према своме Господару. Прећи ће сваку меру на Земљи и неће моћи да се стрпи у обављању ибадета (богослужења) према Узвишеном Богу

нити ће ове благодати да троши на Божијем путу. Стога је ово осцилирање људских стања између добра и зла, заправо, истински покус искрености веровања.

Узвишени Бог је казао:

„А да се правог пута држе, Ми бисмо их водом обилном појили, да бисмо их тиме на кушњу ставили.“
(Кур'ан, 72:16-17)

Човек се целог свог живота на Земљи, налази у смутњи и на испиту, све док умре и док се не пресели у кућу награде. Испит добрим је, заиста, најтежи испит.

Узвишени је казао:

„Уистину, човек постане обестанчим се независним осети.“ (Кур'ан, 96:6-7)

Јаког верника не потресају тешки испити, као што га не учини оholим испит добрим.

Подсећање онога ко је заборавио како би се повратио

Ако људи почну да заборављају оно што им је дошло од њиховог Господара и почну да чине насиље, Узвишени Бог, послаће им нереде и невоље, како би их подсетио на њиховог Господара и упозорио их на њихову заблуду, можда ће да се поврате Узвишеном Богу.

Узвишени је казао:

„Због онога шта људи раде, појавио се метеж и на копну и на мору, да им Он да да искусе казну због онога што раде, не би ли се поправили.“
(Кур'ан, 30:41)

Изненадна казна након отварања свих капија

Са обзиром да се заборави оно што је добро од Узвишеног Бога и са обзиром да се повећа неверовање, казна Узвишеног Бога биће казна да залуталима отвори капије свега и да их изненада казни, а да они то и не осете.

Узвишени Бог је казао:

„И када би заборавили оно чиме су опомињани, Ми бисмо им капије свега отворили; а кад би се ономе што им је дато обрадовали, изненада бисмо их казнили и они би одједном сваку наду изгубили.“ (Кур'ан, 6:44)

Смрт је пресељење у кућу награде

И дође смрт. Завршава се људски живот, генерација након генерације. Смрт

није ништа друго до излазак из куће рада и улазак у кућу награде.

Узвишени Бог је казао:

„Ви ћете сигурно бити искушани у имецима вашим, и животима вашим, и слушаћете, заиста, многе увреде од оних којима је дата Књига пре вас, а и од многобожаца. И ако будете издржали и Аллаха се бојали, па - тако требају поступити они који су јаком вољом обдарени.“ (Кур'ан, 3:186)

Тако, ми на овај свет улазимо голи, ништа не поседујући. Након тога поседујемо, дајемо, Узвишени Бог нас поставља за намеснике и даје нам власт до часа одређеног. Ограничен је период за испит покорности и непокорности. Након тога долази смрт и Узвишени Бог враћа ствари које је дао на чување, па излазимо са овог света као што смо ушли на њега. Све то након што је очигледна разлика

између доброг и лошег човека, након што је очигледно ко је покоран а ко није, ко је верник а ко неверник и лицемер, како би свако пронашао награду или казну за своја дела и како би побрао плодове онога што је посејао.

Узвишени Бог је казао:

„А доћи ћете Нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали.“ (Кур'ан, 6:94)

Закључак

Онај Ко је створио људе и довео их на овај свет, објаснио им је истину о њима преко посланика које је потпомогао чудима. Објаснио им је да их није узалуд створио и да нема ниједног дела, ћелије или вене у човеку, а да није мудрошћу створен. Стога, нема сумње да је човек у потпуности створен са мудрошћу и да није

узалуд створен. Мудрост је у његовом постављању за намесника на Земљи како би човек обожавао свога Господара, радио оно што му је наредио, а клонио се онога што му је забранио. Ко буде покоран своме Господару, заслужује награду, а ко се узоходи и не буде покоран, заслужује казну. Овај свет није кућа награде, него је то други свет. Будући да је рођење пут до овог света, Узвишени Бог је смрт учинио путем до другог света како би био кажњен или награђен за дела која је починио. Сва су дела сачувана, а скоро је утврђено да не може да се деси ниједан звук, ниједно дело, ниједан покрет, а да није то записано у регистру постојања и забележено у Књизи постојања.

Узвишени Бог је казао:

„Тога Дана ће она вести своје казивати јер ће јој Господар твој наредити. Тога Дана људи ће се

одвојено појавити да им се покажу њихова дела.“ (Кур'ан, 99:4-6)

Узвишени Бог Својом праведношћу и милошћу, дао је човеку довољно времена на овом свету.

Ако је мудрост човековог стварања у ибадету (богослужењу), онда овај живот није ништа друго него испит. Узвишени Бог ставља на искушење Своје робове невољама како би тиме изашла на видело искреност веровања. Тако, болестан човек се стрпи и то подноси због вере у Бога.

Он их ставља на искушење и добрим, и тај испит тежи је од испита невољама. Али верника не потреса испит невољама, као што га не учини охолим испит добрим.

Долази смрт, а то је излазак из куће деловања и улазак у кућу награде. Како смо на овај свет дошли појединачно без ичега, тако ћемо отићи из њега.

Узвишени Бог је казао:

„А доћи ћете нам појединачно, онакви какве смо вас први пут створили, напустивши добра која смо вам били даровали.“ (Кур'ан, 6:94)

„Величанствен је Господар твој, Достојанствени, и далеко од онога како га представљају они! И мир посланицима и хваљен нека је Аллах Господар светова!“ (Кур'ан, 37:180-182)

